

Publicerad 2006-03-27 08:33 av Clara-Fina

Så som det kan kännas ibland, och som någonting jag var rädd för.

Den stora rädslan

Så hon sa att hon inte kan mer.

Hon var så rädd,

att det som band dem så starkt samman

hade gått sönder.

Liksom slitits av,

fast onekligen i onödan.

Så blev han ledsen,

och hon var redan förtvivlad,

äten av ångest.

Men hon visste,

han tyckte inte om en del av henne.

/Clara-Fina

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Clara-Fina med Poeter.se id #5687 innehar upphovsrätten